

Una cruïlla de la vida econòmica

Els avantatges llargament esperats de la nostra integració a la Comunitat Europea ofereixen, com a contrapartida inevitable, alguns perjudicis notables. Prou conegudes són les dificultats sorgides en diversos sectors econòmics des del moment mateix de l'adhesió, però són encara més greus les que ja es palpen o s'anuncien en el moment d'obrir les portes d'entrada al Mercat Únic.

No és estrany, doncs, que l'economia gironina visqui un moment especialment difícil. L'extraordinari creixement dels últims anys podia haver dissimulat alguns fets negatius que amb la nova situació han quedat al descobert. Per exemple, la reduïda dimensió i l'escassa empenta de la majoria d'empreses, que les fa poc competitives, i la poca capacitat que tenen per generar tecnologia pròpia. Ara aquesta realitat amagada ha esclatat i la veiem reflectida cada dia en les notícies de fallides i de suspensions de pagaments. Cases que semblaven fortes, i que fins havien estat posades com a model i exemple, tanquen de sobte les portes deixant els problemes a dins i els treballadors a fora.

Tot això coincideix en el temps amb la crisi successiva de dos sectors capdavaners: el turisme, que sembla haver tocat sostre, i la construcció, amb símptomes d'esgotament. Tot justifica, doncs, el pessimisme que regna en el nostre món econòmic, al bell mig d'una cruïlla on conflueixen molts camins ignots.

Diverses institucions han propiciat, per això, la realització d'un estudi sobre l'economia gironina davant el repte del Mercat Únic de 1993. En aquest treball s'hi dibuixen dos hipotètics escenaris de futur: el terciari-extensiu, consistent en una concentració progressiva en activitats del sector dels serveis, i el de creixement integral, basat en un major aprofitament de les potencialitats per tal d'atreure i desenvolupar activitats industrials.

Seria un greu error apostar per la primera fórmula, perquè l'economia gironina ja es troba prou terciaritzada. El que cal és activar el món industrial i estimular-ne la competitivitat. El model a adoptar, segons les recomanacions més assenyades, és el que impera a la Costa Blava de França, on el turisme, eix fonamental, compta amb el suport d'una indústria sòlidament establerta i tecnològicament molt avançada. En aquest escenari —que altres economistes havien dissenyat com a òptim ja fa molts anys— la Universitat hauria de jugar un paper clau, no sols com a generadora de mà d'obra qualificada, sinó com a impulsora de lligams de formació i d'investigació amb el món empresarial.

Entre les tendències estratègiques de futur que assenyalava l'estudi, destaquen l'eliminació de les empreses poc competitives, l'adquisició d'altres per part d'algunes de països comunitaris i la fusió entre empreses de diverses nacionalitats. Tot això és el que ja s'està produint, a vegades de manera traumàtica, a vegades amb unes certes expectatives esperançadores. Malgrat els pessimismes justificats, encara cal confiar en la bona situació de les terres gironines en el cor de l'eix mediterrani que, segons diuen, ha de tenir un paper rellevant en la nova dinàmica europea. L'estudi al·ludit es clou amb un doble desig: que l'empresa privada encerti el seu camí i que trobi el suport adequat per part del sector públic. De la confluència d'aquestes dues línies en depèn que les comarques gironines puguin mantenir, el dia de demà, la posició capdavanera que estaven acostumades a tenir fins ahir.